

LOYNIHELLIÐ

eftir J. M. Neale

Banning yvir nasareararnar

Vit halda nú fram við söguni um Loynihellið, og biðja lesarar okkara um fyrigeving fyri steðgin.

5. partur

Framhald

Fólkið fagnaði hesum ófört. »Bannaðir veri nasareararnir!« yldi flettingarmáðurin. Og aftur geylaði øll mannagúgvun — »Bannaðir veri nasarearar!«

Aftur veittraði landshövdingin til tægn: »Nú skal uppróparin lesa upp nøvnini. So hvørt, sum eitt navn verður nevnt, skal viðkomandi trína fram og offra. Eg vænti, at øll tit, sum her eru samankomin, eru so skilagóð, at tit duga at virða keisarans ovurstóru náði og gera hareftir!«

Landshövdingin sessaðist. Mannagúgvun geylaði fagnaðarróp meðan uppróparin trein fram. Hann rullaði eina pergament-rullu sundur og royndi aftur at fáa tægn.

Prestarnir uttan um altarið hövdu nú gjørt alt til reiðar til offur-hátiðarhaldið.

»Filippus hin eldri úr Ombi!«

Ein reyðdæmdur maður troðkaði seg fram gjøgnum múgvuna. Hann gekk tey fáu stigini upp til altarið, og presturin rætti honum eina litla silvurskál við roykils.

»Til at prógva, at tú tilbiðjur gudarnar, skalt tú kasta hetta roykils á eldin!« segði hövudspresturin við hann. Filippus gamli neig fyrri altarinum og stroyddi roykils á eldin. Eldurin festi so við og við í roykilsiskornini, og ein frálukur angir kendist. Maðurin neig aftur fyrri altarinum, síðani fyrri landshövdinganum og fór oman aftur í mannagúgvuna.

»Heilur og sælur, Filippus!« rópti mannagúgvun — »Á bálið við teim kristnu!«

»Fædrus, tjalðhandlari úr Ombi!« rópti upprópar-

»Tibullus hin yngri úr Ombi! — Gajus, seglmakari úr Ombi! — Titus, smiður úr Ombi! — Babrius úr Anti-Ombi!«

Ein fyrri og annar eftir av monnum vóru farnir yvir til altarið og hövdu offrað. Knappliga kom steðgur í.

Uppróparin tók uppafur: »Babrias úr Anti-Ombi!«

»Ein nasareari, harri!« teskaði Kallisthenes til landshövdingan.

»Sanniliga?« flenti Trebonius. »Zeus skal vita, at maðurin troðkar seg ikki framat!«

Men tá skundaði ein klæstrasligur maður, sum hevði tikið kyrtil sín upp fyrri andlitið, fram at altarinum, hann offraði í skundi og hvarv so aftur í mannagúgvuni.

»Tað var spell!« segði Trebonius.

Ein kristin, sum stóð undir liðini á prestbytaranum, risti mistrúgvun við hövðinum. »Babrias er — FRÁFALLIN? — Tað

hevði eg ikki væntað!«

»Hatta var ikki Babrius!« segði Filemon.

»Hvat sigur tú?«

»Bróðir okkara tordi ikki at lita á dirvi sitt — hann ivaðist — tí hevur hann galdið einum heidningi pening fyrri at offra fyrri seg.

»Tað er ómansligt at sleppa sær undan á handa hátt!« segði Gennadius forhánsliga. »Nú hevur Babrius longu prógvað, at hann ikki er ein sannur lærusveinur!«

»Vit eiga at ansa okkum, Gennadius, at tað ikki skal gangast okkum á sama hátt ella kanska uppafur verri!« segði presbyterin. »Eg rósi ikki slikari framferð, men nógvar kirkjuráðstevnur hava givið veikum bróðrum loyvi at gera so!«

»So hevði eg heldur sagt bart út, at eg var fráfallin!« helt Gennadius fram. Síðani fór hann aftur at hyggja at tí, sum fór fram uppi við altarið.

»Tað tykist sum at tú ikki ert so illa heitin av hesi forbannaðu sektini,«

segði landshövdingin við Kallisthenes. »Tey gera jú skyldu sína øll somul!«

»Men her eru kortini fleiri av slagnum, enn gott er!« svaraði hövudsmaðurin. »Hóast vit ikki eru so ampað av teimum, sum tú ert í Syene og Apollonopolis. — Men, Mars veit! Nú kemur ein!«

Uppróparin hevði rópt á Gennadius.

»Nú skal eg visa teimum eitt, Filemon!« segði Gennadius og gekk skundisliga niðan móti altarinum.

»Eg hevði viljað, at eg hevði havt slikt sjálvsálit, sum hann hevur,« suffaði hin gamli maðurin, sum hevði staðið undir liðini á Gennadiusi.

»Offrar tú?« — spurdi presturin. Øll í býnum vistu, at Gennadius var kristin. Nú var vordðið kvirt á torginum, so kvirt, at tú hevði hoyrt, um ein nál fall til jarðar. Eisini landshövdingin hugdi spentur yvir á altarið. »Gev mær roykils!« rópti Gennadius so hart, at tað hoyrdist um alt torgið.

Presturin rætti honum silvurskálina.

»Nú skalt tú siggja, hvussu eg offri!«

Eitt andskrámiligt óðisýl hoyrdist frá mannagúgvuni. Menninir royndu at klíva upp um girðingina, og hermenninir í livverjuni lupu fram móti altarinum: — Ov seint! —

Sum eitt snarljós hevði Gennadius tveitt silvurskálina frá sær og kleyvað hana sundur. Í somu løtu skræddi hann ein hamara fram undan kyrtli sínum og so legði hann á aðra gadumyndina at smildra hana.

»Skræðið hann sundur!« leikaði mannagúgvun í. »Krossfestið hann! — Blakið hann í ána! — Á bálið!« —

Tað var við neyð og deyð at hermenninir fingur forðað tí sansaleysu mannagúgvuni.

Ímeðan hevði livverja landshövdingans bast Gennadiusi. Hann stóð errin ímillum hermennin.

Framhald

 Útsøla byrjar mánamorgunin 27/8 kl. 9.00		Dreingja skjúrtur str. 4—16 38,- 70,- 2 stk.	Poplin jakkar til børn 158,- til vaksin 198,-
Wrangler buksur til børn str. 4—16. Cowboy 128,- Floyal 128,-	Troyggjur shetlandsull v/rullukraða 98,- 5 litir	Harra hosur 3 pør 25,-	Fóðraðar floyalsbuxur til børn 78,-
Cowboybuxur lívvídd 81—112 108,-	Selabuxur til børn 78,- til vaksin 98,-	Harra trussur 3 pør 30,-	
Sjómansjakkar 198,-	Skjúrtur str. 37—45 58,- 2 stk. 100,-	Acryl troyggjur v/rullukraga til børn 38,-	
Nylon-jakkar 38,-	Canvasbuxur til børn 88,- til vaksin 148,-	Wrangler buksur til vaksin cowboy 158,- floyal 158,-	
		Wrangler shop Tróndargøta 27 tlf. 1 47 10	